

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз Пр 28/2018
12.09.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Милунке Цветковић, Радмиле Драгичевић-Дичић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у прекршајном предмету окривљеног АА, због прекршаја из члана 332. став 1. тачка 8) Закона о безбедности саобраћаја на путевима, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца ПТЗ.бр.540/18 од 02.08.2018. године, поднетом против правноснажних пресуда Прекршајног суда у Ваљеву 7-Пр.бр.4308/2018 од 25.04.2018. године и Прекршајног апелационог суда 14-ПРЖ.бр.9856/18 од 24.05.2018. године, у седници већа одржаној дана 12.09.2018. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца ПТЗ.бр.540/18 од 02.08.2018. године, поднет против правноснажних пресуда Прекршајног суда у Ваљеву 7-Пр.бр.4308/2018 од 25.04.2018. године и Прекршајног апелационог суда 14-ПРЖ.бр.9856/18 од 24.05.2018. године.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Ваљеву 7-Пр.бр.4308/2018 од 25.04.2018. године окривљени АА је оглашен одговорним да је учинио прекршај из члана 332. став 1. тачка 8) Закона о безбедности саобраћаја на путевима и осуђен је на новчану казну у износу од 12.000,00 (дванаестхиљада) динара коју је дужан да плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде у корист рачуна број 840-743324-843-18 (приходи од новчаних казни за саобраћајне прекршаје) или ће у противном суд сходно члану 315. Закона о прекршајима посебним решењем одлучити о начину извршења неплаћене новчане казне. Окривљеном је истовремено за учињени прекршај изречена заштитна мера забрана управљања моторним возилом „СЕ“ категорије у трајању од 2 (два) месеца, те су му изречена и 4 казнена поена. Окривљени је обавезан да на име трошкова прекршајног поступка плати износ од

6.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, а како је то ближе означено у изреци пресуде или ће се у противном трошкови наплатити принудним путем.

Пресудом Прекршајног апелационог суда 14-ПРЖ.бр.9856/18 од 24.05.2018. године делимично је усвојена жалба браниоца окривљеног АА - адвоката Милоша Филиповића, па је преиначена пресуда Прекршајног суда у Ваљеу 7-Пр.бр.4308/2018 од 25.04.2018. године у погледу одлуке о прекршајној санкцији, тако што је Прекршајни апелациони суд окривљеног АА за прекршај из члана 332. став 1. тачка 8) Закона о безбедности саобраћаја на путевима осудио на новчану казну у износу од 10.000,00 (десетхиљада) динара коју је дужан да плати у року од 15 дана од дана пријема другостепене одлуке, а уколико то не учини првостепени суд ће донети решење о извршењу неплаћене новчане казне применом одредбе члана 315. Закона о прекршајима, те је првостепена пресуда преиначена и у делу одлуке о заштитној мери тако што је окривљеном за учињени прекршај изречена заштитна мера забрана управљања моторним возилом „СЕ“ категорије у трајању од 30 (тридесет) дана, док је у преосталом делу жалба браниоца окривљеног одбијена као неоснована и првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости ПТЗ.бр.540/18 од 02.08.2018. године, због битних повреда одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 3) и 4) у вези члана 6. став 2. Закона о прекршајима и због повреде материјалног права из члана 265. став 1. тачка 4) Закона о прекршајима, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји као основан поднети захтев и укине правноснажне пресуде Прекршајног суда у Ваљеу 7-Пр.бр.4308/2018 од 25.04.2018. године и Прекршајног апелационог суда 14-ПРЖ.бр.9856/18 од 24.05.2018. године и списе предмета врати првостепеном суду на поновну одлуку.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа, о којој је у смислу члана 286. став 2. Закона о прекршајима обавестио Републичког јавног тужиоца, који седници није присуствовао, на којој је размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4) Закона о прекршајима, Републички јавни тужилац у поднетом захтеву истиче да суд приликом доношења побијаних прекршајних пресуда није применио одредбу члана 6. став 2. Закона о прекршајима по питању временског важења прописа, а којом одредбом је прописано да ако је после учињеног прекршаја једном или више пута измењен пропис, примењује се пропис који је

најблажи за учиниоца, а што је утицало на доношење законите и правилне одлуке. По ставу Републичког јавног тужиоца нижестепени судови су у конкретном случају морали применити одредбу члана 6. став 2. Закона о прекршајима, обзиром да је после учињеног прекршаја, а пре доношења првостепене пресуде којом је окривљени оглашен одговорним да је учинио прекршај из члана 332. став 1. тачка 8) Закона о безбедности саобраћаја на путевима („Службени гласник РС“ број 41/2009 ... 9/2016), јер се кретао возилом у насељу брзином која је за 22 км/час већа од дозвољене, донет Закон о изменама и допунама Закона о безбедности саобраћаја на путевима који је ступио на снагу дана 03.04.2018. године („Службени гласник РС“, број 24/2018 од 26.03.2018. године), а којим је дошло до измене одредбе члана 332. став 1. тачка 8) Закона о безбедности саобраћаја на путевима, тако да се овом измењеном одредбом санкционише возња у насељу брзином која је виша од 30 км/час до 50 км/час, а не возња у насељу брзином која је од 21 км/час до 50 км/час већа од дозвољене, како је то било пре ове измене, па стога прекршај који се окривљеном ставља на терет и за који је оглашен одговорним није санкционисан Законом о безбедности саобраћаја на путевима важећим у време доношења побијаних пресуда, а који закон је као најблажи за окривљеног суд у конкретном случају требало да примени.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Наиме, правноснажном пресудом окривљени АА је оглашен одговорним да је дана 17.06.2016. године око 10,46 часова у Убу, улица Свете Поповића управљао теретним возилом ... које вуче прикључно возило регистарског броја ... за које је потребна возачка дозвола „СЕ“ категорије и кретао се од правца Обреновца ка Убу брзином од 72 км/час, а према постављеном саобраћајном знаку „насеље“ брзина је ограничена на 50 км/час, чиме је поступио противно члану 43. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима и учинио прекршај из члана 332. став 1. тачка 8) Закона о безбедности саобраћаја на путевима. Дакле, окривљени је оглашен одговорним да се у насељу својим возилом кретао брзином која је за 22 км/час већа од дозвољене.

Одредбом члана 43. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима је прописано да на путу у насељу, возач не сме возилом да се креће брзином већом од 50 км/час, односно брзином већом од брзине дозвољене постављеним саобраћајним знаком за цело насеље или његов део.

Одредбом члана 332. став 1. тачка 8) Закона о безбедности саобраћаја на путевима („Службени гласник РС“, број 41/2009 ... 9/2016), који је важио у време извршења прекршаја дана 17.06.2016.године, је прописано да ће се новчаном казном у износу од 6.000,00 до 20.000,00 динара казнити за прекршај лице које поступи супротно одредбама члана 43. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на

путевима, који се у насељу креће брзином која је од 21 км/час до 50 км/час већа од дозвољене.

Законом о изменама и допунама Закона о безбедности саобраћаја на путевима („Службени гласник РС“, број 24/2018 од 26.03.2018. године) који је ступио на снагу дана 03.04.2018. године, између осталог, измењена је одредба члана 332. став 1. тачка 8) Закона о безбедности саобраћаја на путевима („Службени гласник РС“, број 41/2009 ... 9/2016) и додат је нови члан 332а.

Одредбом члана 332. став 1. тачка 8) Закона о безбедности саобраћаја на путевима („Службени гласник РС“, број 24/2018), који је важио у време доношења побијаних прекршајних пресуда, прописано је да ће се новчаном казном у износу од 10.000,00 до 20.000,00 динара казнити за прекршај лице које поступи супротно одредбама члана 43. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, који се у насељу креће брзином која је за више од 30 км/час до 50 км/час већа од дозвољене.

Одредбом члана 332а став 1. тачка 4) Закона о безбедности саобраћаја на путевима („Службени гласник РС“, број 24/2018) је прописано да ће се новчаном казном у износу од 10.000,00 динара казнити за прекршај возач који се у насељу креће брзином која је за више од 20 км/час до 30 км/час већа од дозвољене.

По налажењу Врховног касационог суда измене и допуне Закона о безбедности саобраћаја на путевима („Службени гласник РС“, број 24/2018 од 26.03.2018. године), које су ступиле на снагу пре доношења побијаних прекршајних пресуда, дана 03.04.2018. године, прописују да је кажњива возња возача који се у насељу креће брзином која је за више од 22 км/час већа од дозвољене, тако да је прекршај који је предмет захтева за покретање прекршајног поступка и даље санкционисан (одредба члана 332а став 1. тачка 4) Закона о безбедности саобраћаја на путевима („Службени гласник РС“, број 24/2018)). Поред тога, имајући у виду и да наведеним изменама Закона о безбедности саобраћаја на путевима није прописана блажа новчана казна, јер је за исти прекршај предвиђена новчана казна у фиксном износу од 10.000,00 динара, а по Закону о безбедности саобраћаја на путевима који је важио у време извршења прекршаја новчана казна је била прописана у распону, при чему је минимална казна била 6.000,00 динара, то се следствено напред изнетом као неосновани оцењују наводи захтева за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца којима се указује да је суд тиме што приликом доношења побијаних прекршајних пресуда није применио одредбу члана 6. став 2. Закона о прекршајима по питању временског важења прописа, односно примене најблажег прописа за окривљеног, учинио битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4) Закона о прекршајима.

Даље, имајући у виду да је од стране нижестепених судова у конкретном случају у погледу прекршаја који је предмет захтева за покретање прекршајног поступка правилно примењен Закон о безбедности саобраћаја на путевима

(„Службени гласник РС“, број 41/2009 ... 9/2016), који је важио у време извршења прекршаја, те да је окривљени АА правилно оглашен одговорним за прекршај из члана 332. став 1. тачка 8) Закона о безбедности саобраћаја на путевима („Службени гласник РС“, број 41/2009 ... 9/2016), то су неосновани и наводи захтева за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца у делу у којем се указује да је суд учинио повреду материјалног права из члана 265. став 1. тачка 4) Закона о прекршајима, јер је у погледу прекршаја који је предмет захтева за покретање прекршајног поступка применио закон и то конкретно члан 332. став 1. тачка 8) Закона о безбедности саобраћаја на путевима („Службени гласник РС“, број 41/2009 ... 9/2016) који се не може применити, с обзиром на одредбу члана 6. став 2. Закона о прекршајима.

Надаље, како је другостепени Прекршајни апелациони суд на страни 2 побијане другостепене пресуде 14-ПРЖ.бр.9856/18 од 24.05.2018. године дао јасне, конкретне и аргументоване разлоге везано за временско важење прописа и примену у конкретном случају Закона о безбедности саобраћаја на путевима („Службени гласник РС“, број 41/2009 ... 9/2016), који је важио у време извршења прекршаја, а које разлоге као правилне прихвата и Врховни касациони суд и на њих у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП упућује, то се као неосновани оцењују и наводи захтева за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца у делу у којем указује да су разлози које је суд дао у побијаној пресуди о одлучној чињеници - временском важењу прописа потпуно нејасни и да је тиме учињена битна повреда одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 3) Закона о прекршајима.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама нису учињене повреде закона на које се неосновано указује захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, то је Врховни касациони суд на основу члана 287. став 3. Закона о прекршајима наведени захтев одбио као неоснован.

**Записничар-саветник,
Снежана Лазин,с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић